

кои то ни по видъ, ни по вкусъ, ни по вонък не приличатъ на прости тѣ вещества, кои ги образуватъ, или на други тѣ имъ съединения.

Нѣ, собственно, що е химическо съединение? Какъ става и съ кѣкво ся условия? Могатъ ли да ся съединятъ между си сички химически вещества, кои сѫществуватъ въ миръ?

Връхъ това науката ны дава слѣдующи тѣ отговори:

»Шестъ-десетъ тѣ прости тѣла, които сѫщо така ся наричатъ *начала* или *елементы*, иматъ това свойство, че при известни условия най малкы тѣ частици на едно тѣло притѣглюватъ къмъ себѣ си най малкы тѣ частици, отъ друго тѣло; като тай ся съединяватъ, вслѣдствие на собствената си сила притягания, тѣзы частици образуватъ ново тѣло, кое то иного пати никъкъ не прилича ни на едно отъ вещества та, кои сѫ го съставили.«

Въ рѣководства та за химицк това стремление, на двѣ вещества, да ся съединяватъ по между си, обикновенно ся нарича *химическо сродство*, и отъ това казваетъ, на пр. кислородъ тѣ има сродство съ въгленъ тѣ, и като ся съедини съ него химически, образува въглекислота та. Нѣ само то това название може лесно да въведе въ заблуждение; защо то може да ся мысли, че веществата кои иматъ по между си сродство, приличатъ по между си въ едно или въ друго отношение. Напротивъ, химическо то сродство представя явление съвсѣмъ противуположно, защо то колко то по вече съ различни по между си свойства та на двѣ тѣла, толкози по лесно може да стане по между имъ химическо съединение. А пакъ двѣ вещества, кои приличатъ по между си отъ природъ тѣ си, или съвсѣмъ си не съединяватъ, или ако и дася съединяватъ, то съ голямъ трудъ. Напримеръ *железото* и *среброто*, кои, спорѣдъ свойства та си, си приличатъ — никога ся не съединя-